

DÖBLING

Szépirodalmi Könyvkiadó, Budapest, 1985

Tartalom

ISTEN FŰSZÁLA

- [Dalok harmincévesen](#) [1978]
- [A Nagy Vadász](#) [1979]
- [Pohárköszöntő](#) [1979]
- [Éjszaka](#) [1979]
- [Téli reggel](#) [1976]
- [A századvég költőihöz](#) [1980]
- [Zrínyi](#) [1980]
- [Isten fűszála](#) [1980]

MEFISZTÓ-KERINGŐ

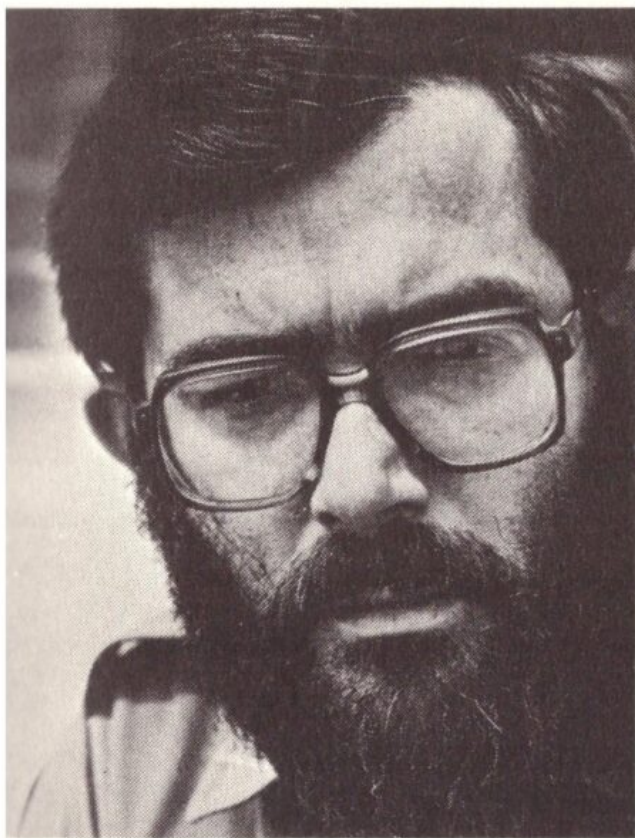
- [Trauermarsch](#) [1977]
- [A tükör széttört](#) [1980]
- [Ady Endre vonatán](#) [1980]
- [Liszt Ferenc éjszakája a Hal téri házban](#) [1980]
- [Mefisztó-keringő](#) [1982]

HALOTTAK NAPJA

- [Alkony](#) [1980]
- [Akkor is ott is](#) [1981]
- [Circus maximus](#) [1981]
- [To be or not to be](#) [1982]
- [Szürkület](#) [1982]
- [De profundis](#) [1982]
- [Circumdederunt](#) [1982]
- [Halottak napja](#) [1982]

DÖBLING [1983]

Fülszöveg:

1948-ban születtem Szekszárdon, s igazán ma is ott élek, bár több mint tíz esztendeje szegedi lakos vagyok. Szegedhez munkahelyem, a *Kincskereső* szerkesztősége köt, s néhány nagyszerű ember barátsága.

Eddig két verseskötetem jelent meg (*Magdolna-zápor*, 1975; *Tűzbe vetett evangélium*, 1981) s egy vegyes műfajú – novellákat és egy színdarabot tartalmazó – könyvem (*Szekszárdi mise*, 1984). A *Döbling* verseit 1978 őszétől 83 tavaszáig írtam.

Baka István

BAKA ISTVÁN DÖBLING

Elképzelhető, hogy ha egy, az éppen divatos művészeti babonáknak hódoló irodalmár számba veszi mindazt, amiről Baka István új versei szólnak, és leltározza a képeit alkotó tárgyakat, jelenségeket (hold, alkony, pohár, üstökös, angyal, zápor), azt gondolja alpári józansággal... De nem, ezt a kis könyvet olvasva nem leltározzunk és nem fanyalgunk. Ha gondolunk egyáltalán jellemzőire, akkor inkább reveláló hatása titkát kutatjuk. Mi kellett ahhoz, hogy ezek a többnyire hagyományos formájú versek ennyire izgalmasak, megrendítőek, megvilágító erejűek legyenek?

Talán az kellett, hogy a visszautat is kockáztatva átengedje magát a költő a kétségbeesésnek. Hogy átérezze a végletes közönyt, amibe az egyéni létezés ágyazódik, az emberi kultúra jelenkori alkonyát, a nemzeti életerő folyamatos hanyatlását s a vesztét érző kortárs emberiség felelőtlenségét.

S az is kellett, attól lett Baka István komor létélménye költőileg is hiteles, hogy szava feszülten – fullasztóan – fegyelmezett, csupasz. Verseibe nem került bele a köznapi élet apró, személyes esetlegességeinek engedékeny, lazító bizalmaskodás. Jelrendszere a legősibb lírai jelrendszerek közül való, tehát amennyiben sikerül az új tapasztalat közlésére újjá rendezni – s Bakának sikerül! –, éppen a jelek archetipikus általánosságából támad a vers energiája: azonnal megismerszik, mi az új, az egyszeri benne, s ugyanakkor az új felismerés is az ősi ismeretek evidenciájával hat.

SZÉPIRODALMI KÖNYVKIADÓ

BAKA ISTVÁN
DÖBLING

